

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010194
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320010194.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného M. M., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. 03. 2021, o odvolaní okresného prokurátora v Brezne proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/73/2020 zo dňa 14. 09. 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/73/2020 zo dňa 14. 09. 2020 bol obž. M. M. uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/90/2016 zo dňa 16.01.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Tos/54/2019 zo dňa 13.06.2019, právoplatným dňa 13.06.2019 mu bolo nariadené vykonať trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom dňa 27.08.2019 prevzal výzvu Okresného súdu Brezno zo dňa 22.08.2019 na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody v priebehu dňa 05.09.2019, čo potvrdil vlastnoručným podpisom a následne dňa 27.09.2019 prevzal aj uznesenie Okresného súdu Brezno č.k. 1T/90/2016-158 zo dňa 12.09.2019, ktorým mu bola zamietnutá žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody, bez vážneho dôvodu po tomto termíne trest odňatia slobody nenastúpil a do výkonu trestu bol dodaný až dňa 27.02.2020, čím nerešpektoval rozhodnutie Okresného súdu v Brezne.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2. § 36 písm. l) § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2,5 roka.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil s poukazom na vyhlásenie obžalovaného vo vzťahu k vine, že na hlavnom pojednávaní súd prijal vyhlásenie obžalovaného a obžalovaného uznal vinným zo žalovaného trestného činu.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu, prvostupňový súd konštatoval, že obžalovaný síce nerešpektoval rozhodnutie súdu, napriek tomu, že mu žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody bola zamietnutá, avšak súd prihliadol na spôsob spáchania tohto činu a jeho následok, ako aj zavinenie a pohnútku obžalovaného. Obžalovaný bol trikrát súdne trestaný, najprv to bolo rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/124/2010, právoplatným dňa 04.11.2013, kedy mu podľa § 183 ods. 2 Tr.zák. bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý trest obžalovaný vykonal dňa 25.02.2014. Ďalej to bol trestný rozkaz sp.zn. 1T/90/2016, právoplatný dňa 06.09.2016, kedy mu

bol uložený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. V dôsledku neosvedčenia sa v skúšobnej dobe mu bol nariadený výkon trestu odňatia slobody dňa 13.06.2019 a tento trest obžalovaný vykonal. Naposledy bol obžalovaný súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/81/2017, právoplatným dňa 10.07.2017, kedy mu bol podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ktorý obžalovaný vykonal dňa 16.08.2017. Obžalovaný bol v minulosti priestupkovo riešený, naposledy v roku 2017, a to na úseku dopravy. V mieste bydliska nebol bližšie hodnotený. Prvostupňový súd ďalej pri ukladaní trestu podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. zvažoval u obžalovaného pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák., keď sa obžalovaný ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák., keď bol už súdne trestaný a preto ukladal obžalovanému trest podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. v sadzbe 0 až 2 roky.

Prvostupňový súd bral na zreteľ skutočnosť, že trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Trest mal zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom za účelom prevencie páchania trestnej činnosti a vytvoriť mu podmienky na jeho prevýchovu, ale musí byť aj proporcionálny k závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa páchatel dopustil. Mal za to, že obžalovaný sa síce dopúšťa opakovane trestnej činnosti, v predmetnom prípade však spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia po viac ako dvoch rokoch od posledného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Súd prihliadol aj na postoj obžalovaného na hlavnom pojednávaní, keď obžalovaný sa ku skutku priznal, svoje konanie oľutoval, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný v čase rozhodovania, vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom tento trest mu bol nariadený v dôsledku neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci 1T/90/2016 a to práve v dôsledku úmyselnej trestnej činnosti, ktorú obžalovaný spáchal ešte v marci 2017. Vzhľadom na tieto skutočnosti prvostupňový súd dospel k záveru, že podmienne uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, s podmieneným odložením na dlhšiu skúšobnú dobu vo výmere 2 a pol roka, lepšie zabezpečí nápravu obžalovaného ako nepodmienečný trest odňatia slobody rovnakého trvania.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor a to čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane mierny, v rozpore so zákonnými ustanoveniami. Okresný prokurátor mal za to, že pri ukladaní trestu je z pohľadu hodnotenia osoby páchatela, jeho minulosti, kde je nutné poukázať na tú skutočnosť, že tento bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný za úmyselnú a prevažne násilnú trestnú činnosť, za neprimeraný. Mal za to, že je nutné skonštatovať, že postoj odsúdeného k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem je preukázateľne laxný a podmieneným trestom odňatia slobody by nedošlo k naplneniu represívnej zložky trestu, t. j. účinne znemožniť obžalovanému naďalej páchať trestnú činnosť. Z týchto dôvodov, aby došlo k naplneniu tzv. individuálnej prevencie, žiadal okresný prokurátor uloženie nepodmienečného trestu v rozpätí trestnej sadzby 0 až 12 mesiacov.

Naproti tomu obhajca obžalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora uviedol, že obžalovaný je otcom dvoch maloletých detí, z ktorých staršie dieťa nie je v jeho starostlivosti. Spolu s družkou vychovávajú dieťa vo veku 2 rokov, teda dieťa útleho veku. Rodina obžalovaného je v očakávaní, že v najbližších dňoch obžalovanému skončí výkon aktuálneho trestu odňatia slobody a budú môcť spolu žiť ako rodina. Odsúdenie na nepodmienečný trest odňatia slobody by znamenal zásadný úder pre rodinu zloženú z obžalovaného, jeho družky a dieťaťa útleho veku. V prípade uloženého nepodmienečného trestu by táto situácia mohla ľahko vyvrcholiť rozvratom partnerského vzťahu so Q. D. a nevytvorením náležitého puta zo strany dieťaťa útleho veku voči otcovi. Práve rodina je pre obžalovaného motiváciou, aby do budúcnosti viedol riadny život. Obžalovaný je síce nezamestnaný, s nulovým mesačným príjmom, avšak chce pracovať a svojím príjmom riadne zabezpečovať potreby svojej rodiny, čo je nezlučiteľné s výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z jeho strany je uloženie podmieneného trestu nepochybne väčšou motiváciou, aby viedol riadny život a počas skúšobnej doby, ktorá trojnásobne prevyšuje uložený trest odňatia slobody, bude obžalovaný ešte viac motivovaný na vedenie riadneho života.

Na citovaných stanoviskách zotrvali aj na verejnom zasadnutí tak okresný prokurátor, ako aj obhajca obžalovaného, vrátane obžalovaného s tým, že obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že s družkou žije na samote, kde už prvý uložený trest mu spôsobil veľké problémy a ona sama by nebola schopná vydržať takúto záťaž 8 mesiacov. Starajú sa spoločne o jedno dieťa, pričom v súčasnosti sa rieši predbežné opatrenie týkajúce sa ich druhého dieťaťa, ktoré by mali mať opätovne zverené do

starostlivosti. Zároveň uviedol, že má sľúbenú prácu v Železiarňach Podbrezová, avšak vzhľadom na neukončené trestné konanie nevedel doposiaľ podpísať pracovnú zmluvu.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie sú dôvodné.

Predmetom rozhodovania odvolacieho súdu na základe podaného odvolania okresným prokurátorom bola teda skutočnosť, či je v danom prípade potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody alebo postačuje dlhší podmienečný trest tak, ako ho uložil prvostupňový súd.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil a správne pri svojej rozhodovacej činnosti zvažil podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici i primeranosť uloženého trestu, vrátane jeho individualizácie. Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že nepodmienečný trest odňatia slobody je najzávažnejším zásahom štátu do základných ľudských práv páchatela a preto nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zvaženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerom páchatela. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutnej miere, pričom trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Prvostupňový súd správne v odôvodnení rozhodnutia rozviedol okolnosti, na ktoré v súvislosti s ukladaním trestu prihliadol a to najmä na pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a povahy trestnej činnosti a osoby páchatela. Podľa názoru krajského súdu prvostupňový súd správne stanovil poľahčujúcu okolnosť a to, že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a svoje konanie oľutoval. Rovnako tak je nesprávny a ničím nepodložený argument prokurátora, že obžalovaný nikde nepracoval a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že v čase vyhlasovania prvostupňového rozsudku obžalovaný vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody a teda má krajský súd za to, že práve podmienečne odložený trest na dlhšiu skúšobnú dobu môže viesť k preukázaniu schopnosti obžalovaného sa zaradiť riadne do skutočného života a preukázať, že je schopný riadne sa starať o svoje dve maloleté deti, ako aj skutočnosť, že je schopný sa zamestnať a plniť si riadnu funkciu otca.

Z uvedených dôvodov považoval potom Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.